Ἐκ τῶν τελευταίων συζητήσεων προέκυψεν ὅτι εἶναι ἐξυπηρετικὴ ἡ νέα χάραξις τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Ἀθηνῶν. Ἄδικοι λοιπὸν οἱ ἀρχικοὶ φόβοι.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς προέβη εἰς διάθημα πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐνισχύσεως τῶν λιμενικῶν ἔργων.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ἰωάννου θ' 1—38)

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

«Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν: τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς: εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν;»

Οἱ Φαρισαῖοι, ζηλόφθονοι καὶ κακεντρεχεῖς καθὼς εἶναι, πιέζουν τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ ἀνέβλεψε, ν' ἀπαρνηθῆ τὸν Σωτῆρα του. Τὸν ἀπειλοῦν, τὸν ἐκφοβίζουν καὶ στὸ τέλος τὸν κάνουν ἀποσυνάγωγο. Ὁ τυφλὸς ὅμως, ἀπτόητος καὶ ἀκατάβλητος στὴ πίστι πρὸς τὸν μέγα Θεραπευτή, ὄχι μόνον δὲν δειλιᾶ καὶ δὲν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶ τώρα καὶ ἐλέγχει τοὺς Φαρισαίους, μὲ λεπτότητα βεβαίως ἀλλὰ καὶ μὲ γενναιοψυχίαν. Προκαλεῖ, τοὺς λέγει, κατάπληξι τὸ γεγονὸς ὅτι σεῖς, ποὺ ἐμφανίζεσθε ὡς τοποτηρηταὶ τοῦ Δημιουργοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, σεῖς δὲν γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ ἐὰν ἔχη σταλῆ ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ ὅμως, ὁ Ἄγνωστος αὐτὸς σὲ σᾶς, μοῦ ἄνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

Θαυμάζει κανεὶς τὴν ἀγωνιστικότητα καὶ τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ τυφλοῦ. Συγχρόνως ὅμως διερωτᾶται καὶ θλίβεται ἐμπρὸς στὴ στάσι πολλῶν σημερινῶν χριστιανῶν. Εἶχαν τὴν εὐτυχίαν οἱ μὲν νὰ ἐμποτισθοῦν ἀπὸ τὴν παιδικὴ τους ἡλικία μὲ τὰ νάματα τῆς θείας διδασκαλίας. Ἄλλοι νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστὸ μετὰ πολυχρόνιο κουραστικὴ ὁδοιπορία στὰ βαλτονέρια τῆς ἀποστασίας καὶ τῶν ἠθικῶν παρεκτροπῶν. Καὶ ἄλλοι τὸν ἐγνώρισαν ἀφοῦ ἐδοκιμάσθησαν σκληρά, σὰν τὸ χρυσάφι, στὸ χωνευτῆρι ἑνὸς σωματικοῦ ἢ ψυχικοῦ πόνου.

Καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν κατηγοριῶν οἱ ἄνθρωποι, πληροῦζοντας τὸν Ἰησοῦν, εὑρῆκαν ἀνακούφισι, γαλήνη, πραγματικὴν ἱκανοποίησι τῶν εὐγενῶν ἐφέσεων, ποὺ ἔχει κάθε ἄτομο. Παρουσιάζουν ὅμως οἱ πολλοί, δυστυχῶς, μιὰ τραγικὴ ἀντινομία. Ἐνῶ κατὰ βάθος πιστεύουν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ χριστιανικὴ ζωὴ τοὺς ὠφελεῖ. Ἐνῶ σὲ κάθε δοκιμασία, ὡς μόνην ἀνακούφισι καὶ παρηγοριά, εὑρίσκουν τὸν Θεό. Ἐν τούτοις, θέλουν νὰ ἔχουν στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς τῶν τὸν Χριστό. Ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ πίστις εἶναι συμβατικαὶ γι' αὐτούς. Ὑποχωροῦν καὶ γίνονται ριζάσπιδες ἐμπρὸς καὶ στὴν ἐλαφροτέρα πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ποὺ φέρνει ἡ κοσμικὴ καὶ ὑλιστικὴ ζωή. Ὑποστέλλουν τὴ σημαία τῆς ἠθικῆς, ὅταν οἱ κατὰ κόσμον ἰσχυροὶ τοὺς κατατρέχουν καὶ τοὺς ἀπειλοῦν. Καὶ κάνουν πολλοὺς συμβιβασμοὺς μὲ τὴν συνείδησί των, προκειμένου ν' ἀποκτήσουν εὐνοίας καὶ ὑλικὰ ἀγαθά.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἀσφαλῶς δὲν ἔχουν γνωρίσει κατὰ βάθος τὴν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ἔχουν περιβληθῆ—διότι δὲν τὸ ἠθέλησαν—τὴν ἀκατάβλητη πανοπλία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διακηρύσσει: «θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμί. μὴ φοβεῖσθε». Δὲν ἔχουν καταλάβει ὅτι εἶναι ἀγὼν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ θέλει νὰ ἐξαρθῆ σέ σφαῖρες ὑψιοῦς πνευματικότητος. «Ἡ πάλη, ὁ ἀγών, ὁ ἱερὸς ἀγών—τονίζει διαπρεπὴς Ἕλλην συγγραφεὺς—αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς εἶναι ἤδη ἡ νίκη. Ἐφ' ὅσον ὁ Χριστιανὸς ἀγωνίζεται, εἶναι νικητής, διότι ἀγωνίζεται».

Δὲν μοῦ χρειάζεται ἴσως ἀντείωη κανείς, ἡ στενὴ γνωριμία μὲ τὸν Χριστό. Δὲν εἶμαι διατεθειμένος συνεχῶς νὰ ἀγωνίζωμαι. Οὔπε πηγαίνω ἄλλστε νὰ γίνω ἅγιος.

Μά, ἀγαπητέ μου, ἐπιδιώκεις—σὲν ἠμπορεῖς νὰ τὸ ἀρνηθῆς—ἀγωνίζεσαι ἢ μᾶλλον ἀγωνιᾶς συνεχῶς γιὰ νὰ ἀποκτήσης τὴν ἠρεμία, τὴ χαρά, τὴν εὐτυχία. Μὲ τὰ μέσα ὅμως, ποὺ χρησιμοποιεῖς, ματαιοπονεῖς. Δὲν τὸ διαπιστώνεις καθημερινῶς στὴ ζωή σου; Ἀντὶ ἱκανοποιήσεως καὶ κορεσμοῦ τῶν ποικίλων ἐπιθυμιῶν σου: ἐπιδιξεομανίας, δόξης, πλουτισμοῦ, προσπαθεῖς διαρκῶς, ἀγωνιῶν νὰ γεμίσης τὸν πίθον τῶν Δαναΐδων. Καὶ ἀντὶ χαρᾶς, τὴν ἀνία καὶ τὴν ἀπεγοήτευσι δοκιμάζεις. Κατὰ συνέπειαν, πρέπει πρὸς τὸ συμφέρον μας νὰ ἀφομοιώσωμε τὴν πίστη καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ τὴν μορφωποιήσωμε σὲ πράξι στὴ ζωή μας. Ὁ Χριστὸς, ἡ συνεχὴς πρὸς αὐτὸν σχέτης, εἶναι ἡ μοναδικὴ πηγὴ λυτρωμοῦ καὶ χα-

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

ΤΙ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ Η ΠΙΣΤΙΣ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΒΟΜΒΑΗ. Στὴν περιοχὴν τῶν Ἰνδιῶν, Βόρειον Γουτζεράτ, οἱ χωρικοὶ ἔχουν κτίσει μίαν ὁλόκληρον πανεπιστημιακὴν πόλιν κυριολεκτικῶς ἐκ τοῦ μηδενὸς μὲ μόνα ὑλικὰ τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν θέλησιν νὰ δημιουργήσουν κάτι, ἔστω καὶ διατρέχοντες ὡρισμένους κινδύνους.

Ὁ συλλαβὼν πρῶτος τὴν ἰδέαν αὐτὴν εἶναι ὁ γηραιός, συνταξιοῦχος μηχανικὸς Β. Πατέλ, ἕνας δραστήριος ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ἐμπιστοσύνην στὶς ἀρετὲς τῆς σκληρῆς ἐργασίας, καὶ ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ μίαν περιοχὴν γεωργικὴν ὅπου τὸ χρῆμα χρησιμοποιεῖται ἐπωφελῶς γιὰ νὰ παράγη περισσότερον χρῆμα.

Ὁ Πατὲλ εἶχε μείνει κατάπληκτος ἀπὸ τὶς συνθῆκες ποὺ ἐζοῦσαν οἱ φοιτηταὶ στὶς περισσότερες πόλεις ποὺ ἔχουν Πανεπιστήμια ἢ σχολὲς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις οἱ φοιτηταὶ ζοῦν στιβαγμένοι «σὰν σαρδέλλες», ὑπὸ σίκτρὰς συνθήκας διαβιώσεως. Οἱ δαπάνες τῆς διαβιώσεώς των στὰς μεγάλας πόλεις εἶναι δυσβάστακτες γιὰ τοὺς πτωχοὺς γονεῖς, καὶ τὸ χειρότερον ὅλων εἶναι ὅτι, ὅταν ἔχουν συνηθίσει στὴ ζωὴ τῶν πόλεων, κανεὶς των δὲν ἐπιστρέφει νὰ ζήση καὶ νὰ ἐργασθῆ στὴν ὕπαιθρον, ἢ ὅπου παραμένει ὑπανάπτυκτος.

Ἔτσι ὁ Πατὲλ ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλη ἄρδην τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν πραγμάτων. Ὁ καλύτερος τρόπος θεραπείας τοῦ κακοῦ ἦτο ἀσφαλῶς νὰ μεταφερθοῦν πάλιν οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ γνώριμόν των περιβάλλον, δηλαδή, νὰ μεταφερθοῦν τὰ Πανεπιστήμια εἰς τὴν ὕπαιθρον! Τοῦτο ἐκτὸς τῶν ὑγιεινοτέρων συνθηκῶν ζωῆς γιὰ τοὺς φοιτητάς, θὰ ἐπέφερε καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπαναπτύκτου ὑπαίθρου, καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ πολὺ μικροτέραν δαπάνην τῶν γονέων τῶν φοιτητῶν.

Ἐμψυχούμενος ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὅραμα, ὁ Πατὲλ ἔπεισε τοὺς γεωργοὺς τριῶν γειτονικῶν χωρίων στὸ Ἀνάντ, περὶ τὰ 350 χιλιόμετρα βορείως τῆς Βομβάης, νὰ τοῦ παραχωρήσουν μίαν ἔκτασιν ἀπὸ γαίας των. Ἐκεῖνος θὰ ἀνέπτυσσε καὶ θὰ βελτίωνε τὴν περιοχὴν θὰ ἐπωλοῦσε ἕνα μέρος τῆς γῆς γιὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν, θὰ ἐκρατοῦσε ἕνα ἄλλο μέρος γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ θὰ ἐπέστρεφε τὴν ὑπόλοιπον ἔκτασιν βελτιωμένην καὶ ἀνεπτυγμένην, οὕτως ὥστε ν' ἀποκτήση ἀξίαν ποὺ θὰ ὑπερέβαινε τὴν ἀξίαν τῶν ἐδαφῶν ποὺ τοῦ εἶχαν παραχωρήσει ἀρχικῶς.

Οἱ χωρικοὶ συνεφώνησαν καὶ παρεχώρησαν στὸν Πατὲλ ἔκτασιν 2.000 στρεμμάτων. Ἐξ αὐτῶν ὁ Πατὲλ ἐκράτησε τὰ 1.000 γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν βοηθητικῶν του κτισμάτων, ἀπέδωσε βελτιωμένα στοὺς χωρικοὺς τὰ 500, καὶ ἐπώλησε τὰ ὑπόλοιπα 500, ποὺ τοῦ ἀπέδωσαν ποσὸν 75.000 λιρῶν στερλινῶν σὲ μετρητά.

Μὲ αὐτὸ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ὁ Πατὲλ ἤρχισε νὰ ἐργάζεται πυρετωδῶς. Μὲ τοὺς συντρόφους του ἤρχισε νὰ ἐγκαθιστᾶ στὴν τοποθεσίαν Βαλλὰμπ Βιδυαναγκὰρ δρόμους, δίκτυον ὑδρεύσεως, σταθμὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἀκόμη καὶ τοὺς κλιβάνους ὅπου θὰ ἐψήνοντον τὰ τοῦβλα ποὺ θὰ ἐχρειάζοντο γιὰ τὰ κτίρια ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθοῦν. Ἐν συνεχείᾳ ἐγκατέστησε σιδηρουργεῖον, ἐργαστήριον κατασκευῆς ἐπίπλων, καὶ ἐργοτάξιον γιὰ τὴν κατασκευὴν πλακῶν τσιμέντου κλπ.

Σήμερον, δώδεκα μόλις ἔτη ἀφ' ὅτου ὁ Πατὲλ ἤρχισε τὸ τεράστιον τοῦτο ἔργον του παρὰ τὸ Ἀνάντ, ὀρθοῦται μία τεχνικὴ σχολὴ καὶ οἰκοτροφεῖα δυνάμενα νὰ περιλάβουν 2.000 σπουδαστὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ποὺ φοιτοῦν στὰς σχολὰς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπιστημῶν Ἐκπαιδεύσεως καὶ μηχανολογίας. Τὰ 40 ο/ο τῶν φοιτητῶν σπουδάζουν δωρεάν, γιατὶ ὁ Πατὲλ δὲν ἐλησμόνησεν ὅτι κύριος σκοπὸς τοῦ ἔργου του ἦτο νὰ παρασχεθῆ ἡ δυνατότης παρακολουθήσεως ἀνωτέρων σπουδῶν σὲ πτωχοὺς φοιτητὰς τῶν ὑποαναπτύκτων ἀγροτικῶν περιοχῶν. Ὅσων φοιτητῶν οἱ γονεῖς ἔχουν ἕνα μικρὸν εἰσόδημα, σπουδάζουν καὶ στεγάζονται ἐπίσης δωρεάν, πρέπει ὅμως νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν τροφήντων. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἤρχισαν νὰ συρρέουν οἱ εἰσφορές: Ἕνας μεγαλοβιομήχανος τῆς Βομβάης προέβη στὴν δωρεὰν 200.000 λιρῶν στερλινῶν πρὸς τὴν πανεπιστημιακὴν πόλιν Πατέλ. Πέρυσι δὲ ἡ κυβέρνησις τῆς Βομβάης κατέβαλε ἰσόποσον εἰσφορὰν γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κτιρίων τῶν σχολῶν.

Ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποίου ἡ μηχανολογικὴ σχολὴ κατέστη ὀνομαστὴ σ' ὅλην τὴν χώραν, ἡ πόλις, ποὺ ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ μακαρίτου ἤδη ἱδρυτοῦ της Σαρδὰρ Πατέλ, διαθέτει καὶ πρότυπον νηπιαγωγεῖον κατὰ τὸ Μοντεσσοριανὸν σύστημα, δημοτικὰ σχολεῖα, τεχνικὸν ἰνστιτοῦτον, καταστήματα κλπ. Καὶ ἡ πόλις αὐτὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναπτύσσεται διὰ τῶν ἰδίων της μέσων. Οὕτω τὸ μικρὸν ἐργαστήριον σιδηρουργίας, ποὺ ἵδρυσεν ὁ Πατὲλ ἔχει ἐξελιχθῆ σὲ ἀξιόλογον βιομηχανικὸν ἐργοστάσιον ποὺ κατασκευάζει καὶ πωλεῖ μεταλλικοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους, ἀπὸ τὰ κέρδη δὲ χρηματοδοτεῖ ὑποτροφίες καὶ συμβάλλει στὴν συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς πανεπιστημιακῆς πόλεως. Πολλοὶ φοιτηταὶ ἐπέτυχαν ὑποτροφίες γιὰ συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν των στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Οὕτω τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βαλλὰμπ Βιδυαναγκὰρ, ἔργον πίστεως καὶ θελήσεως ἑνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου, ἠμπορεῖ νὰ συναγωνισθῆ σήμερον μὲ ὅλα τὰ ἄλλα συναφῆ ἱδρύματα τῶν ἀσιατικῶν χωρῶν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΜΑΝΑΓΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Αἱ ἔντονοι καὶ συστηματικαὶ προσπάθειαι τῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐξυγιάνσεως ἐν γένει τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς δημιουργίας οἰκονομικῆς σταθερότητος, ἀπέφερον ἤδη τοιαῦτα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ὥστε ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ διεθνοῦς ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτήν, νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἰσέλθη εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν φάσιν ἀντιμετωπίσεως τῶν μακροχρονίων προβλημάτων της. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐξασφαλίσας διὰ τῆς ψήφου του πολιτικὴν σταθερότητα καὶ ἀπαλλαγεὶς ὁριστικῶς, χάρις εἰς τὰ κυβερνητικὰ μέτρα, ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν, τὴν ὁποίαν προεκάλει ἡ οἰκονομικὴ ἀστάθεια, εὐλόγως ἀνέμενε τὴν ἀνάληψιν εὐρυτέρας προσπαθείας, ἡ ὁποία θὰ ἐπετάχυνε τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου.

Ἤδη τὸ ἐξαγγελθὲν πενταετὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τὴν ὁριστικήν του μορφήν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐγγυᾶται ἀποφασιστικὴν προοπτικὴν διὰ τὴν ταχείαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας καὶ ἀποτελεῖ ἔργον γενικωτέρας σημασίας, διότι τὸ πρῶτον δι' αὐτοῦ καθιεροῦται συγκεκριμένη πολιτικὴ ἐπιδιώξεων εἰς τὸν τομέα τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων. Πρὸς ἐξασφάλισιν ὅμως τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ προγράμματος, ἡ κυβέρνησις ὀρθῶς προέταξε τὴν ἀνάγκην δημιουργίας καταλλήλου καὶ προσηρμοσμένου πρὸς τὰς δημιουργουμένας συνθήκας ὀργανωτικοῦ μηχανισμοῦ καὶ προέβη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἀπλουστευμένων μεθόδων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὴν κρατικὴν μηχανὴν νὰ κινῆται μὲ ταχύτερον ρυθμόν. Ἡ κυβέρνησις, ἀφοῦ ἐστερέωσεν ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων τὴν διοικητικὴν καὶ ἐν ταὐτῷ οἰκονομικὴν ἀποκέντρωσιν, ἡ ὁποία ἔδωσε ζωὴν καὶ περιεχόμενον εἰς τὸν Νομαρχιακὸν θεσμὸν καὶ ἀνεκούφισε τὸν κόσμον τῶν ἐπαρχιῶν, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς προσπαθείας της ἔστρεψε τὸ ἐνδιαφέρον της καὶ πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ κέντρου.

Ἡ συσταθεῖσα ἀπὸ ἐμπείρους περὶ τὰ διοικητικὰ προσωπικότητας ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὰ πορίσματά της τὰ ὁποῖα μετουσιώθησαν εἰς νόμους τοῦ Κράτους. Βάσει τοῦ νόμου 3925]1959 «περὶ Ὑπουργείων καὶ τῶν Ὀργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν» συνεκροτήθησαν εἰδικαὶ καθ' ὑπουργεῖα ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι κατήρτισαν τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ὑπουργείων, οἵτινες προσεχῶς θὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογήν. Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἡ κυβέρνησις προέχουσαν σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς ἰσχυροῦ οἰκονομοτεχνικοῦ ἐπιτελείου, ἔργον τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μελέτη τῶν ἀντικειμένων τῆς τρεχούσης οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ κατάρτισις μακροχρονίων προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς των.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρτηται ἡ ἀντιμετώπισις τῶν τρεχόντων καὶ μακροχρονίων οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀναδιοργάνωσίν τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ὥστε νὰ ἀποκτήση ἡ χώρα κεντρικὸν ἐπιτελικὸν ὄργανον, ἐπαρκῶς ἀνε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΑΙΩΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ ΗΔΗ ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ

Η ΜΟΣΧΑ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΑ "ΑΦΟΡΙΖΕΙ,,!

ΟΜΙΛΕΙ Η ΜΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1958

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, (Ἰδιαιτ. Ὑπ.). Ἡ Σάσα Ντάμπετιτς, μιὰ λυγερὴ κοπέλλα μὲ κόκκινα μαλλιὰ ἀπὸ τὸ Ζάγκρεμπ, ἐξελέγη βασίλισσα τῆς καλλονῆς γιὰ τὸ 1958, ἀλλὰ οἱ κομμουνισταὶ ἐπίσημοι δὲν φαίνονται νὰ εἶναι τόσο ὑπερήφανοι γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτό.

Τὰ καλλιστεῖα ἐπιστρέπονται στὴ Γιουγκοσλαβία καὶ τὴν Πολωνία. Σὲ ὅλες τὶς ἄλλες κομμουνιστικὲς χῶρες οἱ διαγωνισμοὶ καλλονῆς ἔχουν ἀποκηρυχθῆ σὰν ἀστικὴ συνήθεια παρακμῆς, σὰν «καπιταλιστικὲς κακομοιριές, ποὺ διαφθείρουν τὰ ἤθη τῆς νεολαίας».

Οἱ Πολωνοὶ ἔλαβαν μέρος στὸν ἐφετεινὸ παγκόσμιο διαγωνισμὸ καλλονῆς καὶ ἔστειλαν τὴ βασίλισσά τους στὸ Λόγκ Μπήτς. Οἱ Γιουγκοσλάβοι, κυμαινόμενοι ἀκόμη μεταξὺ τῆς μιᾶς ἀπόψεως καὶ τῆς ἄλλης, ἀμφιβάλλοντες ἀκόμη ἂν τὰ καλλιστεῖα κάνουν περισσότερο καλὸ παρὰ κακό, εἶναι ἐπιφυλακτικοί.

Πάντως, ἡ μὶς Γιουγκοσλαβία 1958 ἀπεθεώθη σ' ἕνα μικρὸ θέατρο τοῦ Βελιγραδίου ὅπου ἐξελέγη, στὴ διάρκεια μιᾶς τελετῆς, στὴν ὁποίαν ἔπηραν μέρος 200 ἄτομα. Ἕνας ἀστυνομικὸς φρουροῦσε τὴν εἴσοδο καὶ μόνον ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν εἰσιτήρια μποροῦσαν νὰ μποῦν στὸ θέατρο. Ὁ διαγωνισμὸς εἶχε ὀργανωθῆ ἀπὸ ἕνα ἀθλητικὸ περιοδικὸ ποὺ διέθεσε καὶ τὰ εἰσιτήρια.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μερικοὶ κομμουνισταὶ ντράπηκαν μπροστὰ στὸ θέαμα, κανεὶς ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ἐνοχλήθηκε ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ περιοδικὸ εἶναι ἀθλητικὴ ἔκδοσι τῆς ἐπίσημης ἐφημερίδος «Μπόρμπα», ἢ ἀκόμη ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ διαγωνισμὸς ἔγινε στὸ θέατρο ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ κτίριο, ὅπου στεγάζεται ἡ «Μπόρμπα».

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀργανωτὰς τῶν καλλιστείων ἐδήλωσε:

Θέλαμε νὰ ἐξασφαλίσωμε μεγαλύτερο χῶρο γιὰ τὰ καλλιστεῖα ἀντὶ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ θεάτρου, ἀλλὰ ἦταν ἀδύνατο. Ἐσκεφθήκαμε ἂν θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ζητήσωμε ἕναν εὐρύτερο χῶρο, ὅπως π.χ. τὸ χῶρο τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, ὁπότε 18.000 πρόσωπα θὰ μποροῦσαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐκλογή. ἀλλὰ τελικὰ ἐγκαταλείψαμε τὴ σκέψι αὐτή.

Ὁ ἐφετεινὸς διαγωνισμὸς καλλονῆς εἶναι ὁ δεύτερος ποὺ γίνεται στὴ Γιουγκοσλαβία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Δὲν τοῦ ἐδόθη δημοσιότης, ὡστόσο οἱ κυριώτερες γιουγκασλαβικὲς ἐφημερίδες τὸν ἀγνόησαν. Φωτογραφίες τῆς ἐκλεγείσης καὶ τῶν ἀνταγωνιστριῶν της ἐδημοσιεύθηκαν μόνο στὸ περιοδικὸ ποὺ ὠργάνωσε τὸ διαγωνισμό.

Οἱ δώδεκα ὡραῖες κοπέλλες ποὺ διαγωνίσθηκα στὴν τελικὴ φάσι τοῦ διαγωνισμοῦ κρίθηκαν ἀπὸ μιὰ ἐπιτροπή, στὴν ὁποίαν μετεῖχον καλλιτέχνες, ἠθοποιοί, συγγραφεῖς καὶ δημοσιογράφοι.

Ἡ νικήτρια ἐκέρδισε ἕνα σκοῦτερ καὶ τὰ ἔξοδα παραμονῆς τριῶν ἑβδομάδων σὲ μιὰ λουτρόπολι στὴ Δαλματία. Οἱ ἄλλες ἑνδεκα καλλονὲς ἐπῆραν μικρότερα δῶρα, δηλαδὴ φορέματα, κάλτσες νάϋλον καὶ καλλυντικά.

Ἡ μὶς Γιουγκοσλαβία 1958 εἶναι μιὰ ἀγγλομαθὴς φοιτήτρια στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Ζάγκρεμπ. Καμμιὰ φορὰ ἐργάζεται καὶ σὰν μαννεκὲν καὶ οἱ φίλες της τὴν ἀποκαλοῦν «Μπριζὶτ Μπαρντὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας».

—Ἤμουνα ἀγοροκόριτσο, λέει ἡ ἴδια, ἀλλὰ πάντοτε ἤθελα νὰ γίνω ὡραία. Τώρα τὸ ὄνειρό μου ἔγινε πραγματικότης. Ἄλλα μου ὄνε ρα εἶναι νὰ ταξιδέψω στὴν Ἀγγλία καὶ στὶς Ἰνδίες, νὰ παντρευτῶ καὶ νὰ κάνω πολλὰ παιδιά.

Ἡ Σάσα ἔχει ὡραία γαλανὰ μάτια καὶ θαυμάσιο χαμόγελο.

Ἡ Τόνκα Κατουνάριτς, νικήτρια στὰ καλλιστεῖα τοῦ 1958, εἶπε μελαγχολικὰ ὅτι ἡ ἐκλογή της σὰν βασίλισσας τῆς καλλονῆς δὲν τῆς ἔφερε τύχη.

—Ἡ ἀδελφή μου ὅμως, λέγει. παντρεύτηκε ἕναν Ἀμερικάνο καὶ βρίσκεται τώρα στὴν Ἀμερική.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Σήμερον καὶ ὥραν 7 1)2 μ. μ. ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ θὰ παιανίση εἰς τὴν Πλατείαν Τριῶν Συμμάχων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Β. Σωζοπούλου τὸ κάτωθι πρόγραμμα:

Εἰσαγωγὴ «Σλαυϊκὲς Μελῳδίες» τίτλ. Ὀπερέττα «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου» Ν. Χατζηαποστόλου. Ὄπερα «Μανταμ Μπατερφλάϊ» Πουτσίνι. Βὰλς «Πατινὲρ» Βαλτάϊφελ. Ἐμβατήριον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΕΤΡΟΥ ΠΟΓΓΗ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
(Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ)

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Δημαρχείου Μεσολογγίου θὰ ὁμιλήση σήμερον τὴν 10.30 ὥραν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος κ. Πέτρος Πόγγης. Εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα ἡ ὁμιλία του. Κυρίως, διότι τὸ θέμα εἶναι δεκτικὸν πολλῶν χειρισμῶν. «Πολιτεῖες καὶ πολῖτες». Ἐνυπάρχουν εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα, ποὺ συνθέτουν πολιτισμόν, εἰς τὴν σύγχρονον λιγγιώδη καὶ καταπληκτικὴν μορφήν του. Καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ Τέχνη. Καὶ ἡ κοινωλογία καὶ ἡ παράδοσις. Καὶ ἡ οἰκονομία καὶ ἡ παιδεία. Θέμα, δηλαδή, ζωῆς. Καὶ συνεπῶς θέμα ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀποσποῦν ἀμέσως τὴν προσοχήν, θέτουν ἐρωτιματικὰ καὶ ἐπιβάλλουν τοποθετήσεις. Δὲν εἶναι δὲ ἁπλῆ λέξις τὸ «τοποθετήσεις». Εἶναι ἀνάγκη. Εἰς τοὺς καιροὺς μας, οἱ ὁποῖοι ἀνεβαίνουν κατάφορτοι ἄγχους, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδων εἰς τοὺς καιροὺς αὐτούς, ποὺ ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει μὲ ἀφανισμὸν ἐκ τῶν ἰδίων του, ὄντως κοσμογονικῶν ἐπιτευγμάτων, ἐνῶ δύναται, μὲ αὐτά, νὰ διανοίξη ὁδὸν εὐημερίας, εἰς τοὺς καιροὺς αὐτούς, ποὺ σημειώνουν δρόσημον καταπληκτικόν. τοῦ ὁποίου ὅμως φυσικὸν εἶναι νὰ μὴ ἔχη ἀκ